

FOTO: PRIVAT

Siste innspurt i Indonesia

Familien Nandrup runder av fem år i Medan, Indonesia til sommeren. De forteller om meningsfullt arbeid med lokale kollegaer, besøk fra Fjellhaug Bibelskole, familieliv og ser fram mot den siste våren før hjemreise til Norge.

Side 30

Nytt liv i gamle storheter

Ungdomsforeningen opplevde sin storhetstid på 2000-tallet før arbeidet ble lagt ned. Nå er tidligere deltakere blitt voksne – og gir Tenningen nytt liv for en ny generasjon ungdommer.

LES MER PÅ SIDE 28.

Innspill
Tom Teien
Regionleder, Misjonssambandet øst

Kristne under press

Organisasjonen Åpne Dører publiserte for kort tid siden sin årlige World Watch List, en rangering av de 50 landene hvor kristne møter den høyeste graden av forfølgelse, basert på tall fra det foregående året. Igjen fikk vi en påminnelse om alle våre trossøsken som lever i land der det å bekjenne troen på Jesus er forbundet med stor risiko.

EN VOND, MEN VIKTIG PÅMINNELSE

I rapporten kan vi bl.a. lese at over 388 millioner kristne rundt om i verden lever i områder der de risikerer omfattende forfølgelse og diskriminering. Over 3 600 kirker og offentlige kristne eiendommer ble angrepet, og ca. 244 000 kristne ble tvunget til å forlate hjemmene sine, gå i skjul eller forlate landet. I tillegg ble over 4 800 mennesker drept fordi de ikke ville fornekte sin tro på Jesus Kristus.

Forførelse har som mål å vende Guds troende menighet bort fra Guds ord slik det lyder i Bibelen.

Samtidig hører vi historier om at det i flere av disse landene pågår en stille vekkelse. Mennesker møter Jesus, noen gjennom drømmer og syner, andre fordi de blir ledet inn i små og skjulte fellesskap der Jesus blir forkynt.

For mange, eller kanskje alle, betyr det oppbrudd med det livet de kjenner, adskillelse fra familie og et liv i forfølgelse og usikkerhet. Men et liv – og en evighet – sammen med Jesus.

Apostelen Paulus, som var velkjent med forfølgelse, skriver i sitt andre brev til Timoteus: «Alle som vil leve et gudfryktig liv i Kristus Jesus, skal bli forfulgt.»

FORFØRELSE OG FORFØLGELSE

I vår del av verden kan det se ut til at djevelens hovedstrategi er å forsøke å forføre den troende menighet, ofte innenfra. Når Guds eget ord blir trukket i tvil og endres i tråd med hva noen tenker er en riktig og god samtidutvikling.

Forførelse har som mål å vende Guds troende menighet bort fra Guds ord slik det lyder i Bibelen.

Men der djevelen ikke lykkes med forførelsen, der skifter han strategi til forfølgelse. Der Guds barn ikke lar seg forføre bort fra Guds ord, der iverksetter han forfølgelsen. Paradoksalt nok ser det ut til at forfølgelse av kirken nesten alltid fører til mer avhengighet av Jesus og mer herliggjørelse av Gud.

BE!

Hva kan vi gjøre for våre forfulgte trossøsken? Oppfordringen fra Åpne Dører er ganske tydelig:

- **Be** for fedre som kjemper for å brødfø sin familie fordi de er på flukt.
- **Be** for mødre som lurar på hvordan de kan beskytte barna sine.
- **Be** for barn som ikke forstår hvorfor de diskrimineres og holdes utenfor.
- **Be** for kristne som kastes ut og forfølges av sin egen familie.
- **Be** for pastorer og ledere som prøver å styrke menigheten til å stå sterke midt i forfølgelsen.

Kort sagt: Be!

Å gi Jesus videre

Vi tok kontakt med en håndfull barne- og ungdomsarbeidere i Misjonssambandet region øst og spurte:

– Hva er din fremste motivasjon for å jobbe med barne- og ungdomsarbeid?

Ingvild Aamodt, Barne- og Ungdomsarbeider og Menighetsutvikler, Verningen Bedehus

– Min fremste motivasjon bunner i et ønske om at barn og unge virkelig skal få forstå og erfare at Gud er sann og ekte, en vi kan bygge livet vårt på og med. En Gud som er levende til stede, og som først av alt har skapt oss til å kjenne og være sammen med ham.

Jørgen Dåvøy, Trinnleder Ung:Etterfølger

– Min fremste motivasjon er ønsket om at flere ungdommer skal få mulighet til å bli kjent med Jesus, og bli forankret i Guds ord og ta del i kristent fellesskap. Jeg ønsker også å gi videre det jeg selv har fått, og gjennom liv, tro og handling peke på Jesus slik gode ledere har gjort for meg.

Marielle Herje, Trinnleder Ung:Konfirmand

– Min fremste motivasjon er ønsket om å gi videre noe av det jeg selv har fått. Det er en ære å få være med å peke på Jesus for barn og unge, samtidig som jeg selv blir utfordret, styrket i troen og inspirert av de unges spørsmål og tanker.

Ingrid Øi Amlie, Leirinspirator/ barne- og ungdomsarbeider, Solåsen Leirsted

– Jeg elsker å være med barn og unge, og ønsker at de skal bli bedre kjent med Jesus og bli utrustet for et liv i etterfølgelse av Ham. I tillegg så ønsker jeg å tilrettelegge for at de skal få oppleve et godt og trygt fellesskap hvor vi heier på hverandre.

RAKEL ELISE UTSLOTTØY

Hver gang det er barneleir på Livoll sørger bønnnevaktene for at alle blir bedt for ved navn.

– Jeg setter meg med programmet og lista når jeg skal ha morgenstunden min. Og så ber jeg, sier Anne Marie Brudeli.

Bønnnevakter er personer som har sagt ja til å ha et spesielt bønneansvar mens leiren pågår. De ber for ledere, kjøkkenpersonale og deltagere.

På vakt for Jesus

Når det er leir på Livoll, sitter de i sine egne hjem, men utfører likevel en uvurdelig tjeneste for deltagerne og lederne. Møt en av bønnnevaktene.

TEKST OG FOTO: INGER STRANGSTAD

Anne Marie Brudeli er 80 år gammel, bor på Lillehammer og er en av de trofaste bønnnevaktene som stiller opp på leir etter leir.

Anne Marie Brudeli forteller at det både er et ansvar og en tillitserklæring å være bønnnevakt. Hun forteller at det føles både viktig og meningsfullt å bruke tid i bønn for det som skjer, og for dem som er på leir. Før leiren får hun konkrete bønneemner, navn på de som er der og programmet for leiren.

– Hva gjør du når du er bønnnevakt?

– Jeg setter meg med programmet og lista når jeg skal ha morgenstunden min. Og så ber jeg. Det gjør jeg om kvelden og gjerne midt på dagen også. Jeg ber om at det må bli gode og tillitsfulle forhold mellom deltagere og ledere, at deltagerne føler de blir sett og tatt på alvor. Jeg ber om at ingen må falle utenfor, heller ikke de som kanskje ikke kjenner noen fra før. Jeg ber om at alle får være friske og at ingen ulykker må skje. Jeg ber om at de som skal ha bibelsamlingene og misjonssamlingen får visdom og nåde til å legge det frem på en god måte. Jeg ber om at deltageren må bli glad i Jesus og får mot til å følge han på skolen og blant venner. Og så følger jeg med i tanker og bønn gjennom dagen. Skal jeg til butikken, går jeg ofte og ber, og om jeg er alene så kan jeg be høyt. Om jeg våkner om natta, kan jeg be om at alle på Livoll må få sove godt. Når jeg hører værmeldingen, ber jeg om godt og tjenlig vær for leiren, forteller Anne Marie.

DIALOG MED LEIRSJEF

Underveis kan hun få oppdateringer og bønneemner fra leirsjefen. – Det er inspirerende, og da ber jeg konkret for bønneemnene som kommer, sier hun.

Når jeg spør om hun husker spesifikke situasjoner, trekker hun frem barn som lengter veldig hjem og ikke får sove, eller barn som er i opposisjon til kristentro og gir litt utfordringer for lederne.

– Det er så flott å få meldinger om bønnesvar. At barnet neste natt har sovnet uten problemer, eller at den som kanskje har boikottet, endrer holdning, takker for en fin leir, og vil komme igjen på neste. Denne kommunikasjonen mellom leirsjefen og oss bønnnevakter betyr veldig mye. Vi er med på vår måte og har en viktig oppgave i Guds store frelsesplan, sier Anne Marie.

Når hun makulerer navnelistene etter leiren, er oppgaven over for denne gang.

REKKEVIDDE

Anne Marie og jeg er ikke i tvil, bønnnevaktjtjenesten er uvurderlig, både for de som deltar i bønn fra hjemmet og for de som er på leir. Gjennom årene har vi sett mange bønnesvar der og da, men jeg tror ikke vi klarer å se hele rekkevidden av at alle deltagerne på Livoll blir nevnt ved navn for Gud.

Martin Omland Aasrum leder en av samlingene nå på nyåret.

Lederne Linn Rebekka og Anders Bregård leder lovsangen.

Celine Rebekka og Benjamin Winnem konkurrerer.

Ikke bare Jesus som kan gjenoppstå!

Etter flere år i dvale har Tenningen Ungdomsforening på Verningen igjen våknet til liv. Nå bygger tidligere Tenningen-ungdom arbeidet opp igjen, stein på stein.

TEKST: INGILD AAMODT FOTO: LISE MARGRETHE HÅKESTAD TEIEN

Ingild Aamodt er menighetsutvikler og barne- og ungdomsarbeider ved Verningen Bedehus i Larvik.
Foto: Ingrid Amli

På Verningen i Larvik, står det et bedehus som har drevet arbeid siden 1958. For deg som ikke er så stødig i Larviks geografi, er Verningen kanskje det største tettstedet i Larvik, som ikke er et tettsted. (Kan noen forresten starte en matbutikk der?)

STORHETSTID PÅ 2000-TALLET

Ungdomsarbeidet på Verningen startet som en «husgruppe» på midten av 90-tallet. Sakte men sikkert vokste de i antall, og med tiden etablerte de seg med møter på Bedehuset.

Tenningen Ungdomsforening samlet i sin storhetstid, opptil 70 ungdommer på en vanlig fredagskveld, og gjerne 100-150 stykker på større eventer. Konfirmanter fra andre kirker og ungdommer fra bygdene rundt reiste til Verningen på fredagskveldene, og

ryktet gikk foran.

Skal vi tro historiene var det stort sett ungdommene selv som var driverne i arbeidet. De hadde voksne rundt, men de fikk mye rom til å utforme og arrangere samlingene og turene litt slik de selv ville. Det var ungdomsmøter med lovsangs-team, lyd, lys, taler og turer.

BÆREKRAFTIG NEDLEGGELSE

Årene gikk og generasjonsskiftene kom. Tenningen drev det viktige arbeidet også når deltagelsen begynte å dale, men i 2018 ble den siste «Kanda-toasten» stekt, og laget avsluttet sine faste samlinger.

Det er aldri gøy å legge ned et arbeid, men det kan være nødvendig, og kanskje til og med det mest bærekraftige. Vi som jobber med menighetsarbeid, står alltid i dette spennet.

Vi trenger de åndelige fellesskapene, men vi må også være realistiske. Er driften bærekraftig for frivilligheten? Har vi deltagere og

ledere til å drive? Og hvordan skal vi drive på en mest mulig gunstig måte for den gruppa vi faktisk har?

GJENOPPSTÅTT

Nå har det runnet noen liter vann i Farris siden Tenningen sist levde sine glade dager, og vi ser igjen en ny ungdomsgenerasjon vokse opp på bedehuset vårt. Derfor kan vi med glede melde om at ikke alt som legges ned, må legges ned for godt.

I høst har Tenningen Ungdomsforening gjenoppstått som en Ungdomsklubb i kjelleren på bedehuset. Og ledergjengen består i stor grad av voksne som selv en gang var ungdommer på klubben. Christian Gusland og Martin Omland Aasrum er to av dem. Jeg spurte om hva som motiverte dem for å bli med som ledere. Martin svarte:

– Tenningen har vært en arena der jeg har fått vokse som leder samtidig som de eldre har banet vei og vært gode forbilder. Dette ønsker jeg at dagens ungdommer i og rundt

Christian Gusland holder stand i kiosken.

Pepperkakehus-konkurranse.

Verningen skal få oppleve.

«Tenningen har betydd enormt mye for meg, åndelig og sosialt. Sammen som ungdomsgjeng fikk vi utforske evangeliet, og samtidig bygge relasjoner for livet. I tillegg lærte jeg masse av å få være med i styret.» sa Christian

Nettopp her ligger artikkelens andre «glad-sak». Når noen har fått noe, blir gjerne reaksjonen at vi ønsker å gi noe tilbake.

STEIN PÅ STEIN

Arbeidet er i en sårbar startsfase, som gjør at vi har hatt alt fra 0 til 18 deltagere så langt. Selv om navnet er det samme, må likevel arbeidet bygges på nytt. Vi tar oss god tid, og håper å kunne bygge stein på stein også denne gangen. Selv om tall er gøy og vi ser at vi må ha en viss mengde ungdommer for å kunne drive arbeidet som en klubb, er håpet at vi ikke skal drives av høye deltager-tall, men at vi får være med på å så inn viktige sannheter om tro og liv i de vi er i berøring med. Vær gjerne med å be for ungdommene på Verningen.

Neste samlinger er **27. februar** og **8. mai** i Misjonssalen Oslo. Følg @epitheooslo på Instagram for mer info.

Lengter etter Guds familie

Nysatsingen for ungdom – Epitheo – hadde første samling i november, og flere samlinger skal komme. Her blir man inspirert til etterfølgelse av Jesus med ungdommer fra hele Østlandet.

TEKST OG FOTO: AMALIE VISTE

*Fra dal og fjell skal lovsang lyde
Fra nord og sør Din pris
For blant ditt folk skal du regjere
Konge til evig tid*
(«Kom løft opp hans navn» av Neteland)

Å få lovsynge dette verset sammen med 50 ungdommer fra ulike ungdomsarbeid, var noe helt spesielt. Noen fra Askim, Spydeberg, nærområdet i Oslo og andre steder. Stemningen var livlig idet dørene åpnet seg, og det ble mange klemmer. Flere kjente hverandre fra leir, og gjensynsgleden var stor.

FELLESSKAP

Vi hører stadig flere historier hvor ungdommer strømmer til kirken og kristne fellesskap. De er søkende, lengtende og sultne etter Guds ord. En slik historie fikk vi være vitne til denne kvel-

den. Det som rørte mest, var å se hvor mange som kom alene. De lengter ikke bare etter Guds ord, men også etter Guds familie.

Visjonen vår med Epitheo, er å invitere ungdommer inn i et større fellesskap på tvers av kirkene våre.

HØRE TIL

Vi ønsker å skape et fellesskap hvor vi kan oppmuntre og utfordre unge mennesker til å være engasjert i kristent ungdomsarbeid, la dem bli inspirert og la de vokse som en etterfølger av Jesus. På kort varsel kom det flere enn vi trodde. Fremover ønsker vi å arrangere Epitheo to ganger i semesteret. Vi håper vi kan skape et fellesskap – på tvers av dal og fjell – hvor ungdom kan høre til, vokse i tro og sendes ut.

Velkommen!

Ingebjørg og Henrik Nandrup sammen med kollegaer i YLKA, som drives av Misjonssambandet i Indonesia.

Foto: privat

Indonesia for Kristus

Vi går en spennende vår i møte her i Medan. Dagene rommer mye, og vi føler oss heldige som får være en del av det Gud gjør i Indonesia.

TEKST: INGEBJØRG NANDRUP

Både Henrik og Ingebjørg er rådgivere for YLKA, en organisasjon som drives av Misjonssambandet. De ansatte i YLKA er plassert flere steder i Indonesia og driver kurs, opplæring, kirkesamarbeid og utadrettet arbeid. Organisasjonen har gått gjennom mange endringer de siste årene og er i stor vekst.

En del av vår oppgave blir å sikre at vi har gode strukturer på plass gjennom veksten, og å følge opp de ansatte. Det oppleves meningsfylt å investere i mennesker som kan bære visjonen «Indonesia for Kristus» videre på en klok og bærekraftig måte i mange år fremover.

BESØK FRA NORGE

Før jul var UngGlobal-elever fra Bibelskolen Fjellhaug seks uker i Medan, og vi fikk muligheten til å ta dem med til hvert vårt sted der YLKA har ansatte og prosjekter: Til Mentawai og til den nyere satsningen i

Tapanuli Selatan.

Det er alltid spennende å få vise frem landet og å fortelle om den gode innsatsen til ansatte og frivillige på ulike steder. Utfordringene varierer, noen steder er presset fra majoritetsreligionen sterkt, mens andre steder er det kanskje interne utfordringer som samarbeid blant de kristne eller det å bygge et godt barne- og ungdomsarbeid som er mest krevende. De norske ungdommene får lære om dette og bli kjent med arbeidet på nært hold, og vi ser at de betyr mye både for de som er på besøk og de de møter lokalt.

FAMILIELIV

På hjemmebane er det sjelden rolig, med barn på 7, 5 og 2 år. Barna trives godt i hverdagene sine. Filip og Elise går på skole og barnehage på en internasjonal skole, mens Jakob er med barnepasser i tillegg til at han er på en lekegruppe med indonesiske barn tre dager i uka.

Vi er sårbare for sykdom og utfordringer, og de siste månedene har vært preget av stadig nye runder med sykdom i familien. Vi er takknemlige for et godt helsevesen her og for godt nettverk – og ber om helse og tålmodighet.

VI FLYTTER

Denne våren skal vi avrunde fem år i Medan, og i juni flytter vi tilbake til Oslo. Det følger med mange prosesser: Både praktiske ting som skal ordnes, og et stort spekter av følelser og refleksjon. Vi tror det kommer til å gå fort fram mot sommeren, og ser fram til å samle på gode opplevelser og minner disse månedene.

Be gjerne for hele familien, for indoneserne som vi jobber tett med og for hele utsendingsfelleskapet i Indonesia. Be om helse, trygghet og for gode prosesser frem mot avslutning i juni.

Foto: Misjonssambandet øst

Inn i det nye året med ønske om mer

Nyttårsfestivalen 2025 ble en storartet feiring. Både ledere og 24 deltakere fikk gå inn i det nye året sammen med venner og Gud.

TEKST: KAREN LUNDEVIK LANDSNES

Lovsangsnett etter fyrverkeriet var en fin måte å starte nyåret på, og en fin avrunding på kvelden.

ENGASJEMENT

Som leder på ungdomsfestival er det mye jobb som ligger bak, men når man ser gleden, engasjementet og takknemligheten fra deltakerne, er det virkelig verdt det.

En nyttårsfestival preges jo av show og lek, men det var tydelig at det ikke var det eneste deltakerne kom for. Som leder er det lite som gleder meg mer enn å se oppriktig interesse og engasjement for Bibelen, Gud og troen på ham.

LEVENDE ORD

Når man ordner i stand og inviterer til leir og møter, ønsker man jo at de skal lære Gud bedre å kjenne. I en slik sammenheng er det virkelig gledelig å bli møtt med forespørsler om mer hjelp til Bibellesning, mer tid til samtale og mer tid til lovsang.

Håpet er jo nettopp at disse festivalene kan bidra, ikke bare til trivsel og glede, men til å gjøre Guds Ord levende for dem. Etter endt festival, er dette håpet styrket.

Kommende leirer

23.–25. feb	Vinterferieleir på Livoll	2.–7. trinn
6.–8. mar	Gla'Helg på Solåsen	TFU (voksne)
6.–8. mar	Gamingleir på Solbukta	12–15 år
13.–15. mar	Winter Games på Veslestølen	2.–7. trinn
20.–22. mar	Påskeleir på Solåsen	5.–7. trinn
2.–6. apr	Påske for alle på Livoll	Alle aldre
25.–26. apr	BBB-leir på Solbukta	Barn m/voksen
9.–10. mai	BBB-leir på Solåsen	Barn m/voksen

Vi tar forbehold om endringer i programmet. Se nlm.no/leirost for påmelding og oppdatert informasjon.

SKIHELG
LIVOLL / BALA / 6.–8. MARS
for kvinner

Tema: **GOD NOK?**
for deg selv?
for andre?
for Gud?

VENNSKAP SKITUR
PEISKOS
KRISTENT FELLESSKAP
GOD MAT
REKREASJON

Øst

Regionkonferansen

29.–31. mai 2026, Hurdal Verk

Tema: **Løft blikket**

Misjonssambandet